

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БГ СЕК'ЮРІТІЗ»
ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
за 2017 рік.

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Фінансова звітність Товариства з обмеженою відповідальністю ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "БГ СЕК'ЮРІТІЗ (далі – Товариство) за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року підготовлена керівництвом Товариства до 09 лютого 2017 року.

Товариство з обмеженою відповідальністю ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "БГ СЕК'ЮРІТІЗ " є Товариства з обмеженою відповідальністю, створеним 08.11.2007 року.

Товариство має Ліцензії:

- на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльність з торгівлі цінними паперами, брокерська діяльність: Серія АЕ № 263013, Рішення НКЦПФР про видачу ліцензії від 03.04.2013 року № 199, Дата видачі: 03.04.2013 р. Строк дії ліцензії: з 03.04.2013 р. – необмежений;

- на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – депозитарна діяльність, депозитарна діяльність депозитарної установи: Серія АЕ № 286751, Рішення НКЦПФР про видачу ліцензії від 03.12.2013 року № 2792, Дата видачі: 03.12.2013 р. Строк дії ліцензії: з 03.12.2013 р. – необмежений

Місцезнаходження Товариства: Україна, 04112, м. Київ, вулиця Дегтярівська, 52,
Тел./факс (044)483-25-80.

Учасники

Станом на 31 грудня 2016 року зареєстрованими учасниками Товариства є юридична особа:

<i>Учасники</i>	<i>Резиденство</i>	<i>Відсоток участі, %/ , грн.</i>
юридична особа: КОМПАНІЯ "ЕЛЛІНГХЕРСТ МЕНЕДЖМЕНТ ЛІМІТЕД", Місцезнаходження: 60 Маркет Сквear, А/С 364, м.Беліз, Беліз.	м.Беліз, Беліз	100% 25 200 655,00 грн.

2. ЗАГАЛЬНА ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

2.1. ДОСТОВІРНЕ ПОДАННЯ ТА ВІДПОВІДНІСТЬ МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31.12.2017 р., є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2016 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2016 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти як МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання», які відповідно набувають чинності 01 січня 2018 року.

За рішенням керівництва Товариство МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» до дати набуття чинності не застосовується. Дострокове застосування цього стандарту не вплинуло би на фінансову звітність Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2016 року, оскільки Товариство не входить в сферу дії цього стандарту.

Оскільки застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється, то керівництвом Товариства прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» до фінансових звітів Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2017 року. МСФЗ 9 впроваджує нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів і зобов'язань. Тому положення цього стандарту суттєво впливає на фінансову звітність Товариства.

3. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Принципи складання звітності - фінансова звітність Товариства не включає фінансову звітність контрольованих нею організацій (дочірніх підприємств). Контрольованим вважається підприємство, якщо керівництво Товариства має можливість визначати його фінансову та господарську політику для отримання вигод від його діяльності.

Застосування припущення безперервності діяльності – Дана фінансова звітність була підготовлена виходячи з припущення про безперервність діяльності.

Операції в іноземній валюті - Фінансова звітність Товариства складається у валюті основного економічного середовища, в якому вона здійснює свою діяльність (у функціональній валюті). При підготовці фінансової звітності операції у валюті, відмінній від функціональної (в іноземній валюті), відображаються за курсом на дату здійснення операції. На кожну звітну дату грошові (монетарні) статті, виражені в іноземній валюті, перераховуються за курсом Нацбанку України, що встановлений на звітну дату.

Негрошові статті, відображені за первісною вартістю, вираженої в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом на дату здійснення операції і надалі не перераховуються. Курсові різниці відображаються у звіті про фінансові результати у тому періоді, в якому вони виникли. Курсові різниці, що виникають за кредитами і позиками, відображаються у складі фінансових витрат, у той час як курсові різниці, що відносяться до операційної діяльності, відображаються у складі інших операційних доходів або витрат.

Основні засоби

Об'єкти основних засобів відображаються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та нарахованих збитків від знецінення. Передбачувана первісна вартість об'єктів основних засобів, за станом на 31 грудня 2017 року визначалася виходячи зі справедливої вартості основних засобів відповідно до вимог МСФЗ 1. Нерухоме майно у власності Товариства не обліковується. Справедлива вартість основних засобів що відносяться до інших об'єктів основних засобів визначалася на основі залишкової відновної вартості. Історична вартість включає витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням об'єктів основних засобів. Істотні витрати на відновлення або модернізацію об'єктів основних засобів капіталізуються і амортизуються протягом строку корисного

використання відповідних активів. Всі інші витрати на ремонт і поточне обслуговування відображаються у звіті про фінансові результати у періоді їх виникнення.

Амортизація нараховується в цілях списання вартості або переоцінки активів з використанням прямолінійного методу протягом очікуваного строку корисного використання таким чином:

<i>Групи</i>	<i>Строк корисного використання, роки</i>
транспортні засоби	-
комп'ютерна техніка та офісне устаткування	5
офісні меблі, побутова техніка, інвентар	4
оптичні, електромеханічні прилади та системи зв'язку	2

У тому випадку, якщо об'єкт основних засобів складається з кількох компонентів, які мають різний строк корисного використання, такі компоненти враховуються як окремі об'єкти основних засобів. Товариство визнає вартість заміненого компоненту об'єкта основних засобів у складі його балансової вартості на момент виникнення, коли існує ймовірність того, що в майбутньому можуть бути отримані економічні вигоди від використання такого основного засобу і дані витрати можуть бути надійно оцінені. Замінні компоненти списуються у витрати в момент заміни. Усі інші витрати відображаються у звіті про фінансові результати в якості витрат по мірі їх виникнення.

Оренда

Оренда – це контракт за яким власник активів (орендодавець передає іншій стороні (орендатору) ексклюзивне право користування активом за плату на визначений строк в часі. Початок терміну оренди – це найбільш рання з дат: або дата укладання договору, або прийняття сторонами зобов'язань у відношенні основних умов оренди.

Строк оренди – це період в продовж якого договір оренди не може бути розірваний, та на який орендар домовився орендувати актив.

Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, засноване на аналізі змісту угоди на дату початку дії договору. У рамках такого аналізу потрібно встановити, чи залежить виконання договору від використання конкретного активу або активів переходить у право користування активом або активами в результаті даної угоди від однієї сторони до іншої, навіть якщо це не вказується в договорі явно.

Період амортизації по капітальних вкладеннях в орендовані основні засоби являє собою період, протягом якого Товариство має можливість продовжувати термін оренди з урахуванням юридичних положень, що регулюють відповідні умови продовження. Дане положення відноситься до договорів оренди офісного приміщення, за якими в неї є успішна історія продовження термінів оренди. Капітальні вкладення у орендовані основні засоби (офісне приміщення) амортизуються протягом строку корисного використання або терміну відповідної оренди, якщо цей термін коротший.

Залишкова вартість та строки корисного використання активів аналізуються і, при необхідності, коригуються на кожну звітну дату. У випадку виявлення ознак того, що балансова вартість одиниці, яка генерує грошові потоки, перевищує його оцінену суму очікуваного відшкодування, балансова вартість активу списується до його очікуваного відшкодування.

Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність

Товариство класифікує необоротні активи та групи вибуття як утримувані для продажу, якщо їх балансова вартість підлягає відшкодуванню, в основному, за допомогою їх продажу, а не в результаті тривалого використання.

Необоротні активи та групи вибуття, класифіковані як утримувані для продажу, оцінюються за найменшим з двох значень - балансової вартості і справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж. Критерій класифікації об'єкта у якості утримуваного для продажу вважається дотриманим лише в тому випадку, якщо ймовірність продажу висока, а актив, або група вибуття можуть бути негайно продані в своєму поточному стані.

Керівництво повинно мати твердий намір вчинити продаж необоротних активів, у відношенні яких повинна очікуватися відповідність критеріям визнання в якості завершеної операції продажу протягом одного року з дати класифікації. Основні засоби та нематеріальні активи після класифікації як утримуваних для продажу не підлягають амортизації.

Прибуток або збиток, що виник в результаті продажу активу, визначається як різниця між виручкою від продажу та балансовою вартістю активу, і відображається в звіті про фінансові результати.

Нематеріальні активи – Нематеріальні активи, придбані в рамках окремої угоди, обліковуються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопиченого збитку від знецінення.

Амортизація нараховується лінійним способом протягом строку корисного використання нематеріальних активів. Очікувані строки корисного використання та метод нарахування амортизації аналізуються на кінець кожного звітного року, при цьому всі зміни в оцінках відображаються в обліку і звітності за наступні періоди.

Очікуваний строк корисного використання по класах нематеріальних активів представлений таким чином:

	<i>Ліцензії</i>	<i>Програмне забезпечення та авторські права</i>	<i>Витрати на модернізацію та розробку</i>
Термін корисного використання	невизначений	Обмежений – 1-10 років	Обмежений 1-10 років
Застосований метод амортизації	не амортизується	Амортизується методом рівномірного нарахування в продовж строку корисного використання	Амортизується методом рівномірного нарахування в продовж строку корисного використання

Знецінення матеріальних і нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство здійснює перевірку балансової вартості своїх матеріальних і нематеріальних активів з тим, щоб визначити, чи є ознаки, що свідчать про наявність якого-небудь збитку від знецінення цих активів. У випадку виявлення таких ознак Товариство розраховує відшкодовувану вартість відповідного активу з метою визначення розміру збитку від знецінення (якщо такий є). Сума очікуваного відшкодування активу являє собою найбільшу з двох значень: справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж або експлуатаційної цінності.

Сума очікуваного відшкодування визначається для індивідуального активу, за винятком випадків, коли актив не генерує грошові потоки, які є незалежними від грошових потоків, що генеруються іншими активами або групою активів. При оцінці експлуатаційної цінності передбачувані майбутні грошові потоки дисконтуються до поточної вартості з використанням коефіцієнта дисконтування до оподаткування, що відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризики, специфічні для активу.

При визначенні справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж Товариство керується інформацією про останні ринкові транзакції, якщо такі мали місце. Якщо таких транзакцій не виявлено, застосовується найбільш підходяща модель оцінки для розрахунку справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж. Такі розрахунки підтверджуються відповідними коефіцієнтами, ринковими котируваннями акцій, які котируються на біржах, а також іншими індикаторами справедливої вартості. Щорічно Товариство здійснює перевірку наявності знецінення нематеріальних активів, які не мають визначеного терміну корисного використання за станом на кінець року, за допомогою порівняння їх балансової вартості з сумою очікуваного відшкодування розрахованої як описано вище.

Податок на прибуток - Податок на прибуток за звітний період включає суму поточного податку розрахованого за правилами податкового законодавства з урахуванням особливостей оподаткування діяльності фінансових компаній.

Поточний податок на прибуток - Сума поточного податку на прибуток визначається виходячи з розміру оподаткованого прибутку за рік. Оподатковуваний прибуток має відмінності від чистого прибутку, який розраховується та відображається у звіті про фінансові результати, оскільки не включає статті доходів та витрат, що підлягають оподаткуванню за правилами податкового обліку. Нарахування зобов'язань Товариства з поточного податку на прибуток здійснюється з використанням ставок податку, затверджених Податковим Кодексом України фактично встановлених на звітну дату.

Справедлива вартість - Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату.

По вкладеннях в цінні папери, для яких активний ринок відсутній, справедлива вартість розраховується з використанням інших методів оцінки фінансових інструментів. Такі методи оцінки включають використання інформації про нещодавно здійснених на ринкових умовах угодах між обізнаними, зацікавленими здійснити таку операцію незалежними один від одного сторонами, або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення ціни.

Фінансові активи

Інвестиції, які визнаються в обліку і вибувають з обліку в момент вчинення правочину, у разі якщо придбання або продаж фінансового вкладення здійснюється у відповідності з договором, умови якого вимагають поставки протягом строку, встановленого на відповідному ринку, і первісно оцінюються за справедливою вартістю мінус транзакційні витрати, безпосередньо відносяться до угоди, за винятком фінансових активів, що відносяться до категорії активів, які оцінюються за справедливою вартістю через прибутки або збитки, які спочатку відображаються за справедливою вартістю.

Фінансові активи, Товариство класифікує згідно з МСФЗ 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» які визначаються за чотирма категоріями фінансових інструментів:

1. Фінансові активи або фінансові зобов'язання, враховані за справедливою вартістю через прибуток або збиток: є фінансові активи, або фінансові зобов'язання, які придбані або викуплені з метою продажу або викупу найближчим часом; або які є частиною портфеля ідентифікованих фінансових інструментів, керування якими здійснюється спільно, і недавні операції з якими свідчать про тенденцію до отримання короткострокового прибутку; або які є похідними за винятком похідних інструментів, що представляють собою договори фінансової гарантії або класифіковані та ефективні інструменти хеджування, або ті, які після первісного визнання визначені підприємством за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

2. Інвестиції, утримувані до погашення - непохідні фінансові активи з фіксованими або визначними платежами та фіксованим строком погашення, які підприємство планує і може утримувати до погашення.

3. Позики і дебіторська заборгованість - непохідні фінансові активи з фіксованими або визначними платежами, які не котируються на активному ринку, за винятком активів, які підприємство має намір продати негайно або в найближчому майбутньому, які повинні бути класифіковані як призначені для торгівлі, а також активи, які підприємство при первісному визнанні класифікує як обліковані за справедливою вартістю через прибуток і збиток, або активів, класифікованих підприємством при первісному визнанні як наявні для продажу, або активів, за якими власник може не відшкодувати значну частину своїх початкових інвестицій, за винятком випадків, коли це відбувається через погіршення кредитоспроможності.

4. Фінансові активи, утримувані для продажу - непохідні фінансові активи, які класифікуються, як наявні для продажу, та не класифікуються як: позики та дебіторська заборгованість, інвестиції, утримувані до погашення, або фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Віднесення фінансових активів до тієї чи іншої категорії залежить від їх особливостей і мети придбання і відбувається в момент їх прийняття до обліку.

Метод ефективної процентної ставки - Метод ефективної процентної ставки використовується для розрахунку амортизованої вартості фінансового активу та розподілу процентних доходів протягом відповідного періоду. Ефективна процентна ставка являє собою ставку, що забезпечує дисконтування очікуваних майбутніх грошових надходжень протягом очікуваного терміну дії фінансового активу або більш короткого терміну, якщо це застосовно.

Доходи, що відносяться до боргових інструментів, відображаються за методом ефективної процентної ставки.

Первісне визнання та припинення визнання

Фінансові активи, що знаходяться в обліку Товариства та у сфері дії МСФЗ (IAS) 39, класифікуються за відповідними групами при їх первісному визнанні. Всі угоди з купівлі або продажу фінансових активів,

що вимагають придбання активів в термін, встановлюваний законодавством або правилами, прийнятими на певному ринку (торгівля на «стандартних умовах»), визнаються на дату укладення угоди, тобто на дату, коли Товариство бере на себе зобов'язання купити або продати актив. Первісне визнання фінансового активу здійснюється за їх справедливою вартістю з врахуванням витрат по угоді безпосередньо віднесених на купівлю фінансового активу, за виключенням тих, які на момент первісного визнання вирішено обліковувати за справедливою вартістю з віднесення її зміни на прибуток/збиток за період.

Витрати по нездійсненим угодам відносяться на витрати періоду.

Облік фінансових активів припиняється при закінченні прав на отримання грошового потоку від відповідного фінансового активу, або при передачі Компанією всіх ризиків та вигод. Облік фінансових активів припиняється при їх погашенні і при закінченні строку зобов'язань.

Подальша оцінка

Після первісного визнання всі фінансові активи що доступні для продажу оцінюються за справедливою вартістю, за винятком тих, справедливу вартість яких неможливо достовірно визначити. Ці інструменти обліковуються за собівартістю за вирахуванням витрат на укладання угоди та збитків від знецінення.

Всі утримувані до погашення активи оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Всі ці фінансові інструменти переоцінюються з урахуванням зменшення їх вартості.

Прибуток або збитки, що виникають в результаті змін справедливої вартості фінансових інструментів, відображених через прибуток або збиток, відображаються у звіті про сукупний дохід. Різниця, що виникають у зв'язку із змінами у справедливій вартості доступних для продажу фінансових інструментів, визнаються через інший сукупний дохід, за винятком знецінення, яке визнається в звіті про фінансові результати.

Знецінення фінансових активів, дебіторської та іншої дебіторської заборгованості

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості за послуги страхування, іншої дебіторської заборгованості та фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після прийняття фінансового активу до обліку. Збиток від знецінення напряду зменшує балансову вартість фінансових активів та дебіторської заборгованості за послуги страхування, іншої дебіторської заборгованості.

Знецінення дебіторської заборгованості за послуги страхування та іншої дебіторської заборгованості, призводить до зниження балансової вартості якої здійснюється за рахунок створеного резерву. У разі якщо дебіторська заборгованість за послуги страхування та інша дебіторська заборгованість є безнадійною, вона списується за рахунок відповідного резерву. Отримані згодом відшкодування раніше списаних сум відображаються за кредитом рахунку резерву, а сума отриманого по факту відшкодування – у складі інших операційних доходів у звіті про фінансові результати.

Зміни в балансовій вартості рахунку резерву відображаються у звіті про фінансові результати. Якщо в наступному періоді розмір збитку від знецінення зменшується, і таке зменшення може бути об'єктивно прив'язано до події, яка мала місце після визнання знецінення, раніше відображений збиток від знецінення відновлюється шляхом коригування в звіті про фінансові результати.

Для фінансових активів, які обліковуються за амортизованою вартістю, величина знецінення розраховується як різниця між балансовою вартістю активу та поточною вартістю прогнозованих майбутніх грошових потоків, дисконтованих з використанням ефективної ставки відсотка. При цьому балансова вартість фінансових вкладень на дату відновлення знецінення не може перевищувати амортизовану вартість, яка була б відображена у випадку, якщо б знецінення не визнавалося.

Товарно-матеріальні запаси

Товарно-матеріальні запаси відображаються за найменшою з двох величин: собівартістю або ціною можливого продажу. Витрати з транспортування матеріальних запасів від постачальників до складу Товариства включаються до складу собівартості товарно-матеріальних запасів. Надані постачальниками знижки, які не є відшкодуванням прямих, додаткових і ідентифікованих витрат по просуванню товарів постачальників, також включаються до собівартості товарно-матеріальних запасів.

